

ABSTRAKT (ČESKY)

Předkládaná disertační práce se zabývá popisem přípustkových konstrukcí ve francouzštině a češtině. Přípustku definuje jako onomaziologický, sémanticko-logický ternární vztah, který se stejnou měrou zakládá na kauzálním a adverzativním vztahu, což je důvodem pro její asymetričnost a bytostně polyfonickou povahu. Interpretována je subjektivně a modelovat ji lze pomocí tzv. přípustkového trojúhelníku. K jejímu zkoumání využívá paralelního korpusu InterCorp, v němž prostřednictvím češtiny hledá a nachází velice bohatý repertoár francouzského přípustkového výraziva, které následně popisuje v rámci konstrukční grammatiky a srovnává s češtinou čímž obecně přijímaná teoreticko-metodologická východiska kontrastivní lingvistiky. V analytické části rozděljuje přípustkové konstrukce v obou jazycích podle toho, zda je prominentní forma či funkce : mezi konstrukce s dominující formální stránkou řadí např. spojky *que* a *že* nebo inverzi subjektu ; ke smíšeným konstrukcím počítá adversativa, korelaci, tzv. *pro-concédés* atp. ; těžiště spatřuje v analýze skupin konstrukcí vydělených na základě funkce – jedná se např. o konstrukce vyjadřující rozpor, alternativy, povšechnost, čas, absenci nebo irelevanci.

KLÍČOVÁ SLOVA

přípustka, paralelní korpus, čeština, francouzština, konstrukční grammatika, kontrastivní lingvistika